

POSUDEK OPONENTA NA DIPLOMOVOU PRÁCI (DP)

Jméno a příjmení autora diplomové práce: **Pavel Jirásek**

Název diplomové práce: **Výkon advokacie v pracovním poměru**

Oponent diplomové práce: **JUDr. Markéta Šimečková Neklová, Ph.D.**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originálnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly 0 %.

	Hodnotící kritérium:	Splňuje:	Splňuje částečně:	Nesplňuje:
1.	Vhodnost struktury DP ve vztahu k zvolenému tématu a soulad zadání DP s jejím obsahem:	X		
<u>Zdůvodnění:</u> DP je rozdělena celkem do šesti oddílů. V prvním je rozebrána historie advokacie (když autor k rozboru historie přistoupil, není mi jasné, proč se blíže nevěnoval vývoji advokacie v době komunistické diktatury a po roce 1989, které byly, dle mého názoru, pro současný stav advokacie, klíčové, ačkoliv neopomím, že autor se jim částečně věnuje na jiném místě DP, avšak to pouze ve vztahu k mlčenlivosti.) v druhém pracovní poměr, ve třetím výkon advokacie, ve čtvrtém výkon advokacie v pracovním poměru, v pátém vztah advokát – klient a v šesté kárná praxe. DP je uvozena úvodem a zakončena závěrem. Obsahuje i Resumé v anglickém jazyce a seznam použité literatury. Stejná struktura práce byla i v zadání DP, proto se obsah DP shoduje zcela se zadáním DP.				
2.	Přiměřenost použité metody zpracování:	X		
<u>Zdůvodnění:</u> Autor použil vhodnou metodu zpracování. Vhodně rozebral v DP jednotlivé aspekty jak pracovního poměru jako takového, tak výkonu advokacie a zároveň poukázal na rozpory, které reálně existují mezi základními podmínkami vymezujícími pracovní poměr a základními podmínkami výkonu advokacie.				
3.	Orientace v právní úpravě a úroveň práce s ní	X		
<u>Zdůvodnění:</u> Autor se dobře orientuje se v aktuální právní úpravě a i sám vyjadřuje své kritické názory k aktuálnímu legislativnímu stavu, což lze považovat za chvályhodné, i když v některých případech jsou jeho závěry poměrně odvážné.				
4.	Práce s právními prameny a judikaturou:	X		
<u>Zdůvodnění:</u> Autor vhodně v DP pracuje jak s právními prameny, tak i s judikaturou, kterou rozebírá a vyjadřuje k ní své kritické názory, které jsou v některých případech opět, dle mého názoru,				

FAKULTA PRÁVNICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI
Katedra pracovního práva a práva sociálního zabezpečení

až příliš příkré.				
5.	Využití domácí a zahraniční literatury a práce s ní:	X		
<u>Zdůvodnění:</u> Autor pracuje jak s českou, tak se zahraniční literaturou. Rozsah použité literatury je přiměřený úrovni DP.				
6.	Formální náležitosti DP (jazyková úroveň zpracování, odborná kvalita, členění a formální úprava textu, správnost citací, bibliografických odkazů v textu, seznam použité literatury, rozsah):	X		
<u>Zdůvodnění:</u> DP obsahuje drobné formální nedokonalosti jako je používání některých zkratk, které autor nedefinoval, byť lze dovodit, co se pod danou zkratkou skrývá, lze jen pro účely vědecké práce doporučit, aby byl každý pojem a zkratka, se kterou se v práci pracuje, řádně nedefinován. Jedná se například o následující zkratky: OSVČ, FO, PO, NS, ÚS, KSC nebo OSŘ. Autor rovněž v práci striktně nedodrжуje definice, které v práci použil. Například v DP na str. 16 nedefinovaný zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii jako „ZoA“ (dále jen ZoA) dále v některých částech DP označuje jako „zákon o advokacii“ či „ZOA“. Rovněž autor používá v DP pojem „zákoník práce“ namísto „ZPr“, jak je nedefinováno na str. 10 DP, stejně tak autor striktně nerespektuje nedefinování České advokátní komory jako „ČAK“ nebo „Komora“. Autor dále v DP používá termíny, které nejsou definovány vůbec, jako je „trestní řád“.				
Dalším drobným odborným nedostatkem je, že autor na str. 15 DP odkazuje ohledně nedodržení písemné formy u pracovní smlouvy na ust. § 582 odst. 1) zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník a zcela opomíjí § 20 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, které je k citovanému ustanovení ustanovením speciálním.				
V neposlední řadě - na str. 32 DP používá autor již neaktuální pojem „právní subjektivita“, byť jde o citaci, ale autor by dle mého názoru měl k citaci alespoň zmínit, že aktuálně již hovoříme u právnických osob, „právní osobnosti“.				
Závěrem ještě uvádím překlep na str. 37, kde na osmé řádce shora je uvedeno slovo „demokratického“ namísto „demokratický“.				
7.	Hodnocení závěrů a přínosnosti práce	X		
<u>Zdůvodnění:</u> Práci lze bez pochyb považovat za přínosnou.				
Pokud se ale týče závěrů autora, tak ne se všemi se mohou ztotožnit. Například na str. 21 DP autor považuje za „nešťastnou“ situaci, kdy Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky posoudí vzdělání jako rovnocenné, ovšem Česká advokátní komora může toto rozhodnutí ve své podstatě popřít. Tímto závěrem totiž autor dle mého názoru zcela				

FAKULTA PRÁVNICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI
Katedra pracovního práva a práva sociálního zabezpečení

opomíjí zákonem garantovanou profesní samosprávu, kterou v rámci České republiky Česká advokátní komora pro advokáty zajišťuje. Zároveň nerozumím závěru autora na str. 25 DP, kde hovoří o tom, že nesouhlasí s tím, že advokacii lze vykonávat i bez nároku na odměnu? Dále, na str. 31 DP, autor uvádí, že k přechodu práv a povinností z fyzické osoby-advokáta na společnost-vykonávající advokacii, dochází jen v případě, kdy je prokázáno, že společnost je nástupcem samostatného advokáta. Autor ovšem nespecifikuje situace, kdy by se tak mohlo stát? Rovněž nemohu souhlasit se závěry autora na str. 32 DP, kdy, byť pro účely DP, rozumí „sdružení“ definované dle ust. § 14 ZoA, jako v zásadě „sdružení“ sui generis, bez toho, že by bylo nutné užít jako obecnou úpravu společnosti dle zákona č 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen **NOZ**)? Zároveň autor v této souvislosti dle mého názoru zcela nekoncepčně hovoří o § 3045 NOZ ohledně občanského sdružení, respektive nově spolku, které vůbec nemají nic společného se sdružením dle § 14 ZoA. Dále nerozumím závěru autora na str. 33 DP, dle kterého „zaměstnaný advokát může být školitelem koncipienta, pokud tak například stanoví společenská smlouva“? Závěrem za poměrně odvážné považuji závěr autora na str. 60, kde přímo vyjadřuje, jakým způsobem by dle něho měl vhodněji formulovat výrok kárný senát komory.

Celkově ale, byť kritické a někdy velmi odvážné závěry autora hodnotím kladně, neboť ukazují na jeho schopnost kritického myšlení a hodnocení jak právní úpravy, tak judikatury.

8. Otázky položené k obhajobě:

1. Necht' autor vysvětlí a rozebere, proč dospěl k závěru, že sdružení dle § 14 ZoA je, byť pro účely ZP, sdružením sui generis, které ke svojí existenci nepotřebuje obecnou úpravu obsaženou v NOZ, jakož proč v této souvislosti vůbec v DP zmiňoval § 3045 NOZ?
2. Jak myslel autor svoji zmínku o společenské smlouvě na str. 33 DP (viz výše)?
3. Kdy dle autora může dojít k tomu, že se společnost stane nástupcem samostatného advokáta, jak uvádí na str. 31 DP?

Závěr:

Předloženou DP k obhajobě:	doporučuji/ nedoporučuji ¹
Navrhuji klasifikaci DP:	velmi dobře

V Plzni, dne 10.5.2019

¹ Nehodící se škrtněte.

